

Nota de Prensa

O MIR pode e debe esperar

O pronunciamento a favor de instaurar un MIR educativo do que hoxe falou a Conselleira de Educación Carmen Pomar desatou fai meses unha forte polémica no ámbito educativo. **Desde ANPE criticamos sempre os anuncios de reformas baseadas en simples proclamas, sen estar avalados por unhas propostas estruturadas que poidan ser discutidas e negociadas nos foros lexítimos de representación, porque nese caso só contribúen a distorsionar e desvirtuar o debate e xeran o efecto contrario á súa verdadeira finalidade.**

Son moitos os exemplos que tivemos na última década de anuncios de reformas que espertan grandes expectativas e logo quedan nas pavías: os sucesivos intentos de pacto educativo, o estatuto do profesorado, o libro branco da función docente, as diferentes propostas de MIR educativo expostas polo PP, o PSOE e Cidadáns, por grupos de expertos... **Ao final tras moito ruído mediático, todo sigue igual. Convén pois, clarificar, para non contribuír máis á cerimonia da confusión.**

De entrada, o termo MIR habería que adaptalo á nomenclatura docente. Porque existen grandes diferenzas co sector sanitario. O importante é que definamos cal é o obxectivo que se pretende con iso. E para ANPE sempre estivo moi claro: trátase de definir como vai ser a futura formación inicial dos docentes, a súa preparación específica e os requisitos para a habilitación do acceso á docencia. Pero para iso é necesario abordar no seu conxunto a situación do profesorado e o seu futuro profesional mediante un novo deseño da profesión docente, nun dobre aspecto: regular unha lei da profesión docente e un Estatuto do Profesorado, que definan como atraer aos mellores profesores ás aulas, como formalos e como regular unha carreira profesional que faga atractiva e motivadora o desempeño da súa función.

Por tanto, falaremos da habilitación para a docencia, que esa é a finalidade do chamado MIR, pero non de modo parcial, senón que hai que incardinarlo no acceso, o ingreso e no deseño dunha carreira profesional.

Outra cuestión básica é que todo se faga desde o respecto ás situacións xurídicas individualizadas e hai que dicir alto e claro que o novo modelo de habilitación docente que puidese deseñarse nunca vai afectar aos actuais docentes do sistema educativo sexan funcionarios ou interinos. Sería, se chegase a bo termo esta proposta, unha opción de futuro que en ningún caso afectaría os dereitos profesionais dos que están dentro do sistema educativo.

Nada ten iso que ver coa precariedade laboral e outras descualificacións que se están oíndo lanzadas por parte de quen, parapetados baixo o paraugas dun rancio pseudoprogresismo, son os maiores inmovilistas, porque nunca queren que haxa cambios para mellorar o noso sistema educativo. Ademais, non hai que esquecer que calquera regulación sobre unha nova habilitación para o exercicio da docencia non só NON afectaría aos actuais profesores/as interinos/as, senón que non entraría en vigor, como mínimo, ata pasado cinco anos debido a que o Goberno acaba de aprobar o Real Decreto de Modificación do Regulamento de ingreso, accesos e adquisición de novas especialidades nos corpos docentes e están reguladas as convocatorias para o devandito período

A idea dun sistema similar nalgúns aspectos ao MIR sanitario pretende buscar un equilibrio entre experiencia docente e formación académica, e reforzar o proceso de selección previa e o período de prácticas remuneradas dos aspirantes, cunha duración uniforme para todo o territorio nacional e podería ser un bo sistema de futuro se conseguíssemos prolongalo cunha verdadeira carreira profesional. Porque necesitamos deseñar un bo modelo de acceso, xusto e motivador á vez, pero entroncado sempre no conxunto das demais reformas antes apuntadas.

A educación ten agora pendente unha gran reforma que precisa dun pacto de estado para saír da situación na que nos atopamos, tras a quebra da LOMCE.

Devandito pacto ha de servir de base para elaborar un proxecto de Lei Básica de Educación, que substitúa a lexislación vixente e que naza con vocación de estabilidade para adaptar a educación aos novos retos e esixencias dunha sociedade en continuo cambio e transformación. E é nesa nova reforma onde hai que incardinar a situación do profesorado e o seu desenvolvemento profesional porque non esquezamos que este é o principal factor de calidade. Pero os cambios han de abordarse en profundidade, con seriedade e rigor e sen alentar debates mediáticos virtuais que só contribúen a xerar incerteza e frustración.

Mentres iso non se faga así, o MIR pode esperar.

Santiago de Compostela, 30 de decembro de 2108